

Dagthema: ‘De zegen van jouw naam’

Overweging en orde van dienst op zondag 10 december

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel

“... En dan... Na best wel een tijd van volhouden
en door alle pijn en verwarring heen gaan... Als een ster aan de hemel... in mij...
ergens de herinnering van dat ruimere perspectief...
dat perspectief en onbegrijpelijke weten dat er een nieuw licht voor ons zal opgaan... ..”

Openingslied H. Oosterhuis/ A. Oomen

1. Koor 2/3. Koor + Allen

Dit huis vol mensen,
weet jij wie het zijn?
Ik mag het hopen.
Heb jij ons geteld,
ken jij ons bij name?
Dan ben je de Enige.

Openingsgebed: Huis om stil te zijn

Tekst: Eppie Dam; Redbadtsjerke in Jorwerd

Uit straten ronkend en rumoerig
heb ik een weg, een plek gezocht;
ik vond, het hart beklemd en roerig,
een huis gebouwd uit ademtocht.

Uit woordenvloed ben ik gekomen,
genaderd tot de bron van rust;
niet om er zomaar weg te dromen
maar stil te zijn naar hartelust.

Hier klinkt de taal niet angstaanjagend
en daal ik tot mijn wezen in,
in stilte die bevrijdt, ontwapent:
een stem die spreekt van dieper zin.

Het veilig masker mag doormidden,
ik toon mezelf een waar gezicht;
terwijl – geopend – handen bidden:
ontvangend, weerloos, vederlicht.

Advent 2023

De Zegen van Jouw Naam

Zondag 10 december 2023

Thema: Oogverblindend

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel

Lector: Aafje Sluis

Piano: Stephanus Harsono

Ik voel me als herdacht, herboren –
het eelt, de ziel opnieuw doorbloed;
ik ga, weer mens als ooit tevoren,
de wereld anders tegemoet.

Welkom en inleiding

Welkom hier in de Duif en welkom thuis via de zoom.
Sommige hier heel vertrouwd en bekend en anderen misschien vandaag
voor een eerste keer of zo nu en dan...

Welkom in de Duif, vandaag op de locatie Amstelkerk.
Een huis vol mensen en een huis van ademtocht.
Een huis met mensen die steeds weer zoekend op weg zijn en gaan.
Mensen die steeds weer geraakt willen worden door dat geheim /
het mysterie van ons menselijke bestaan.
Mensen met een verlangend om als herdacht, herboren,
en weer mens als ooit tevoren, de wereld anders te gemoed te willen treden.

Met deze tweede advent viering
in de reeks van 'de zegen van jouw naam' lopen we verder samen op naar Kerstmis.
Het hoogfeest dat ons herinnert aan de geboorte van Jezus Christus.
Jezus als vleesgeworden woord van God.
In deze viering zal het gaan over dopen met water en dopen met Heilige Geest.
En als we ons dan in het aanschijn van het Licht van Christus durven te begeven,
wat wordt er dan allemaal zichtbaar en voelbaar?
En kunnen we dat dan aan?
Of is het te veel, te groot
en werkt het licht niet als een licht op ons pad,
maar is het licht mogelijk zelfs oogverblindend.
Want als we werkelijk de zegen die uitgaat van het Grotere, wat we God noemen,
durven toe te laten,
is dat misschien wel een beetje te veel van het goede....
En daarom is het misschien goed om te wennen aan het licht.
Dat is wat mij betreft ook de symboliek van het ontsteken van de adventskaarsen.
Elke zondag in aanloop naar kerstmis, ontsteken we een extra kaars...,
geleidelijk aan wordt het al lichter en lichter...
Dus helemaal niet verkeerd om wat te wennen aan dat grootse Licht
wat ons de ogen wil doen openen,
wat ons terug wil brengen naar die bron van rust;
Zodat wij ons veilige masker doormidden breken,
zodat wij ons ware gezicht kunnen tonen en zo maximaal mogelijk,
ontwepend en verstilt, ontvankelijk kunnen zijn
voor onze eigen innerlijke heiligheid.
Dus laten we nu eerst de tweede adventskaars aansteken
en wennen aan het alomvattende en altijd aanwezige Licht.

Nou wij, Aafje en ik zijn er klaar voor,
Erwin en Mark zijn er klaar voor
Het koor en Irina zijn er klaar voor
En ben jij er ook klaar voor??

Want....

We gaan luisteren;
we gaan zingen,
we gaan delen in gebed,
we delen brood en wijn

en we zijn stil...

stellen we ons hart open voor dat wat ons in dit uur aangereikt wordt.

Stilte

Lied: Geef ons een woord

J. Delver (naar H. von Bingen)/ M. Harinck

Geef ons een woord, een zin
die onze honger stilt. (2x)
en zie ons aan, zoals een ziende blinde, (2x)
opdat wie vlucht niet hulpeloos vergaat (2x)
en in de nacht de zegen van jouw naam
niet zal verdwijnen.

Eerste lezing: uit de 2de brief van de heilige apostel Petrus 3,1-14

Vrienden, jullie moeten dit niet vergeten: voor de Heer is tijd iets heel anders dan voor ons. Voor hem is één dag hetzelfde als duizend jaar, en duizend jaar hetzelfde als één dag. De Heer houdt zich echt aan zijn belofte, ook al beweren sommige mensen van niet. Hij wacht omdat hij geduld heeft met jullie! Hij geeft iedereen de kans om een nieuw leven te beginnen. Want hij wil dat iedereen gered wordt.

Maar pas op: de Heer komt op een moment dat je het niet verwacht. Hij komt net zo onverwacht als een dief in de nacht. Dan verdwijnt de hemel met veel lawaai, en worden de sterren door vuur vernietigd. Dan verdwijnt ook de aarde, met alles wat de mensen gemaakt hebben. Alles zal vernietigd worden.

Daarom is er maar één goede keuze: Leid een heilig leven en heb eerbied voor God. Verlang naar de dag dat God zal komen. Help mee om die dag sneller te laten komen. Op die dag zal de hemel verbranden en zullen de sterren door vuur vergaan.

Verlang naar de dag dat God zal komen. Help mee om die dag sneller te laten komen. Op die dag zal de hemel verbranden en zullen de sterren door vuur vergaan.

Maar wij verwachten een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, dat heeft God ons beloofd. Daar zal alleen nog maar gedaan worden wat God wil.

Lied: Ik zal in mijn huis niet wonen

Huub Oosterhuis/ Antoine Oomen

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
voordat ik heb gevonden:
een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem
die God is, de enige ware. (2x)

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
ik mag versmachten van dorst,
tot ik gevonden heb:
een plek waar de doden leven,
de plaats waar recht wordt gedaan
aan de verworpenen der aarde. (2x)

Tweede lezing: Jesaja 9, 1-5

Het volk dat nu in het donker leeft, zal een stralend licht zien.
Een helder licht zal schijnen in het land waar het nu nog donker is.
Heer, door u is het volk weer groot. U geeft de mensen weer vreugde.
Zo blij zijn de mensen ook als ze de oogst van het land hebben gehaald.
Zo blij zijn de mensen ook als ze het bezit van de vijand hebben verdeeld.
Uw volk werd onderdrukt. De mensen werden met de zweep geslagen,
de stok kwam op hun schouders neer. Maar u hebt de zweep en de stok gebroken, u
hebt uw volk opnieuw bevrijd. De laarzen van de soldaten en hun jassen vol met bloed,
die worden in het vuur gegooid, ja, alles wordt verbrand.
Er is een kind geboren, we hebben weer een koning.
Hij zal over ons regeren. En zo zullen de mensen hem noemen: Wijze Bestuurder,
Sterke God, Vader voor Altijd, Koning van de Vrede.

Derde lezing: Uit het heilig evangelie van onze heer Christus volgens Marcus 1, 1-8

Hier begint het goede nieuws over Jezus Christus, de Zoon van God.
In het boek Jesaja staan deze woorden van God: «Ik stuur mijn boodschapper vooruit.
Hij moet de weg vrijmaken. Hij roept in de woestijn: Opzij voor de Heer! Maak de weg
klaar voor de Heer!»
Die woorden gaan over Johannes de Doper. Hij leefde in de woestijn. Daar zei hij tegen
de mensen: 'Begin een nieuw leven en laat je dopen. Dan zal God je zonden vergeven.'
Alle mensen uit Judea en Jeruzalem kwamen naar Johannes toe. Ze zeiden: 'We hebben
spijt van alles wat we verkeerd gedaan hebben.' En Johannes doopte hen in de rivier de
Jordaan.
Johannes liep in een jas van kameelhaar, en hij had een leren riem om. Hij leefde van
sprinkhanen en honing.

Johannes vertelde de mensen iets bijzonders. Hij zei: 'Na mij komt iemand die veel machtiger is dan ik. Ik ben niet eens goed genoeg om zijn schoenen uit te trekken. Ik heb jullie gedoopt met water. Maar hij zal jullie dopen met de heilige Geest.'

Overweging

Hier sta ik, ik kan niet anders....

Deze uitspraak van de kerkvader Luther, sluit wat mij betreft helemaal aan bij de lezingen en het thema van deze adventtijd.

Hier sta ik, ik kan niet anders...

En daar...

Daar sta jij, kan jij ook niet anders...?

Waar het wat mij betreft in de lezingen en deze advent over gaat is de vraag of wij het woord van Christus en daarmee het woord van God, in ons zelf vlees kunnen laten worden.

Durven wij dat woord van God; anders gezegd het Goddelijke, te incorporeren, toe te eigen en als wezenlijke bron van leven te erkennen, te onderkennen en aan te nemen...

Dit klinkt natuurlijk allemaal best heftig..

Het woord is vlees geworden, er is een kind geboren, die de wereld zal redden.

Kunnen en durven we dit in onszelf en daarmee in ons eigen oo zo bescheiden leventje toe te laten en waar te laten zijn?

En er naar leven?

Hoe is het met het leven? Het duizelt mij

Voordat we deze toch best indrukwekkende vraag kunnen beantwoorden, moeten we denk ik eerst stil staan bij hoe we en nu in ons leven voor staan...

Hoe is het in mijn leven, jouw leven? Het leven?

Als we deze laatste vraag in het huidige wereldse perspectief plaatsen, gaat het mij de laatste tijd wel erg duizelen, ...

Oorlogen, geweld, dreigende uitsluitingen en niet in de laatste plaats de vraagstukken rondom het klimaat...

Dus zonder, 'dat wat er allemaal in de wereld speelt' te ontkennen, kies ik er vandaag voor de focus te houden op ons eigen leven. Het leven in het hier en nu en daarmee blijven we wat mij betreft binnen de wereld van onze eigen invloedssfeer

Daar sta jij dan, want jij kan niet anders...

Mag dat helemaal waar zijn?

Want als jij op dit moment naar jezelf durft te kijken...

Hoe tref jij jezelf dan aan.... ?

Durf jij, dat wat je dan aantreft te onderkennen en aan te kijken? En durf je dat dan ook nog kenbaar te maken, zichtbaar te maken, in het licht te plaatsen?

Succes vieren

Als het ons goed gaat is dat vaak wat makkelijker...

dan zetten we er soms zelf een stoplicht op...

zie mij eens gelukkig zijn en het goed doen...

Natuurlijk is er niets mis mee om ons succes te vieren..

Echter als dat wat zich in jou voltrekt wat minder mooi is of als het pijnlijk en beschamend is, dan zijn we misschien minder geneigd om daar mee voor de dag te komen.

En hier sta ik dan.. en daar sta jij dan,
Daar staan we dan...

Ook jij ben vandaag weer hier in de Duif of via de zoom aanwezig.
Kennelijk heb je de behoefte gehad uit het rumoer van jouw alle daagse doen en laten te stappen en contact te maken een ruimer perspectief. Door hier in de Duif aanwezig te zijn, maak jij jezelf deelgenoot van een gemeenschap van mensen die, net als jij, er naar verlangen om vandaag, al is het maar even, ... opgetild, gezien, gekend en misschien zelfs wel 'verlicht' te worden.

Niet het juiste moment?

Of is het voor jou nu niet het juiste moment om je kenbaar te maken en vol in het licht te stappen?

Tevoorschijn te komen in het aanzien van het Grotere...?

Het Grotere wat ik gemakshalve God noem.

Want laten we wel zijn, soms is het al best lang donker en duister en zal er eerst tijd en ruimte nodig zijn om te wennen aan het licht van bevrijding.

En vaak zal het ook zo zijn, dat als er licht op ons ware gemoed schijnt er veel pijn, verwarring en schaamte zichtbaar en voelbaar wordt.

Dat je daar dan van terugschrikt is misschien niet zo verwonderlijk.

Binnen mijn werk als psychiater, is er bij de mensen die zorg en aanmoediging vragen, vaak sprake van een heel geleidelijk proces van verkennen.

In de luwte van de ontmoeting en in de schemering van een nieuwe fase in een leven, stapje voor stapje waar kunnen laten zijn, wat vaak onverdraaglijk pijnlijk waar blijkt te zijn...

En dat vaak al heel lang weten en er onder gebukt gaan en daar dan tot op heden geen kant mee uit kunnen..

en dan wel, heel voorzichtig, een verlangen kenbaar maken... van help mij... en help me ook niet,

alsjeblieft niet te hard, niet te snel, laat me wennen aan het licht... mijn God laat me wennen aan het Licht...!

Jezelf schoonspoelen

En daarom spreekt het evangelie van vandaag me zo aan:

De voorganger van Jezus Christus, Johannes de Doper, een bescheiden man die in de woestijn op een sobere en eenvoudige manier leeft, doopt met water....

Johannes als wegbereider voor die andere dimensie van zijn en leven. Een weg en inspiratie van, met en in de Heilige Geest.

Door eerst de moed te hebben om je met water te laten dopen; je te durven onderdompelen in water; jezelf schoon te spoelen, op te frissen; Schoon mogen worden van allerlei negatieve manieren van denken over jezelf, denken over de ander, je zelf onderuithalen, devalueren, jezelf niet voor vol zien..

Allemaal manieren van denken die best wel 'zonde' zijn ten opzichte van wie jij in wezen bent.

Daarmee bedoel ik niet 'zonde' in de veroordelende sfeer, maar 'zonde' van jouw talenten, die door pijn, verwarring en geweld, zo omgevormd zijn geraakt.

Omvormingen die jou en jouw omgeving in wezen geen goed doen...

Hoe mij leven nu loopt, kan niet meer, daar kom ik niet mee uit, dat is me tot last geworden.

En durf jij je in dit besef dan onder te dompelen; durft jij je in het water te wagen; durft jij een doortocht te maken?

Dat betekent zoveel als: durft jij koppie onder te gaan en je over te geven aan het onbekende?

Daar is moed voor nodig... daar is veel moed voor nodig...

Onverkwikkelijk proces

In mijn persoonlijke leven ga ik momenteel door een proces wat ik als zeer onverkwikkelijk ervaar.

Wij als GGZ-instelling moeten noodgedwongen per einde van dit jaar onze deuren sluiten.

Dat wat wij, mijn man Henk en ik, mijn collega's. de laatste 15 jaar met hart en ziel hebben opgebouwd, moeten we loslaten...

Tegen onze wil in; tegen onze zin in; tegen onze bezieling en hartstocht in...

En zeker het feit dat ik daar geen vrije keuze meer ervaar, maakt dat dit een weg van verdriet, angst en vooral boosheid is geweest...

Wat mij betreft een sfeer van donkerte, duisternis en verwarring. Voor onszelf, en zeker ook, zo pijnlijk en verdrietig voor onze klanten. Onze klanten die in alle kwetsbaarheid en met een weer ontluikend vertrouwen zich aan onze zorg hebben toevertrouwd.

Voor hen kan het moeten stoppen van onze GGZ-instelling voelen als een uitzichtloze weg en soms zelfs een doodlopende weg....

En dan... in deze nare impasse, met de moed der wanhoop toch iets van perspectief houden...

En dan dat perspectief niet in jezelf kunnen vinden... want ik werd overmand door gevoelens zinloosheid en ronddraaien in de gedachten van: 'dit kan toch niet de bedoeling zijn...'

Perspectief van nieuw licht

En dan... Na best wel een tijd van volhouden en door alle pijn en verwarring heen gaan... Als een ster aan de hemel... in mij... ergens de herinnering van dat ruimere perspectief... dat perspectief en onbegrijpelijke weten dat er een nieuw licht voor ons zal opgaan...

En daarbij dat onbegrijpelijke weten, dat niet mijn wil, maar dat Uw Wil zal geschiede... Is het dan toch zo dat niet ik het voor het zeggen heb, maar dat er kennelijk ook nog zo iets als een groter perspectief is, wat het goed met mij voor heeft en roept: 'Vrees niet!' Door mijn enorme veroordelingen van die nare zorgverzekeraars heen, ergens door heen bewegen en met uiteindelijk overgeven...

Met een groot ik weet het niet meer en lieve God wees mij nabij...

me onderdompelen. Onderdompelen in de bron van levend water en er op vertrouwen dat als ik weer boven kom, er iets van nieuwe levensadem zal zijn.

Dus door deze indrukwekkende en nare ervaringen in mijn persoonlijke leven, wordt ik er weer aan herinnerd, dat we, door alle weerstand en verwarring van het leven heen, er op mogen vertrouwen, dat als we onze vooroordelen durven te filteren en schoon te spoelen, er achter deze oordelen een diep verlangen zich zal openen. Een diep verlangen wat een afspiegeling is van wie wij in onze zuiverste verschijning zijn.

Oogverblindend licht

En wat ben ik dan blij met een geloofsgemeenschap als deze Duif.

Een open gemeenschap waar ik steeds weer herinnerd mag worden aan mijn geloof in die Jezus Christus en die God van ons...

Christus als levend, lijdend en stervend voorbeeld van vleesgeworden woord van Liefde en Licht ... in, door en voorbij de donkerte en de dood.

En om met Jesaja te spreken:

‘Het volk dat nu in het donker leeft, zal een stralend licht zien.

Een helder licht zal schijnen in het land waar het nu nog donker is.’

Dus laten we opgaan, naar Bethlehem en laten we gaan zien!

Laten we werkelijk gaan zien.

Laten we gaan zien, wie dat kind in die kribbe is en wat Hij voor ons wil betekenen...

En in het aanschijn van dit werkelijk oogverblindende Licht.

Daar gaan staan....

En zachtjes te durven zeggen...

‘Lief kindeke Jezus, hier sta ik, ... Hier ben ik... Ik kan niet anders!

Neem mij zoals ik ben... Zodat ik mezelf kan aan-zien

Spoel mij schoon met Uw verkwikkende Licht en Liefde, zodat ik steeds vrijer en opener mezelf kan nemen zoals ik ben.’

En dan zou het zo maar kunnen zijn dat die kleine Jezus met een glimlach op zijn smoeltje en vast en zeker met Zijn oogverblindende blik, jou doopt met de Heilige Geest. Zodat jouw eigen heiligheid, jouw eigen innerlijke bezielde geest, weer doorbloedt mag raken...

En jouw leven, hoe dat donker ook is, oogverblindend mag stralen....

Amen

Pianomuziek door Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

God, in de leegte zocht ik je,

en ik heb je niet gevonden.

In de drukte heb ik je gezocht,

en ook daar was je niet.

Toen keek ik in mijzelf,

daar zat je al te wachten

en alles was in jou

dus alles was in mij.
Je bent er!
Dat geloof ik

Het hart van de viering – delen met elkaar

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een zogenoemd “jaardoel”. Elke 2e zondag per maand wordt gecollecteerd voor dit “externe” doel. Dit jaar is het doel het 50 jarig bestaan van onze gemeenschap wat we met elkaar willen herdenken en vieren. Ook hiervoor geldt: je bijdrage wordt enorm gewaardeerd.

Lied: Wat ik gewild heb

Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,
wat on gezegd bleef,
wat on verzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat on gebruikt bleef,
al het beschamende neem het van mij.
En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Dienst van de tafel

Lied: Slechts het brood

T. Consalvatico/ Bernard Huijbers

Slechts het brood dat wij te eten gaven
zal ons verzadigen.
Slechts de gevangene die wij verlost
zal ons bevrijden.

Slechts het gewaad dat wij wegschonken
zal ons bekleden.
Slechts de zieke die wij bezochten
zal ons genezen.
Slechts het water dat wij te drinken gaven
zal ons verkwikken.
Slechts het woord dat leed verzachtte
zal ons troosten.

Nodiging

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.
Dat doet ons herinneren aan het moment
dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was.
Voordat Hij en de leerlingen de heilige maaltijd begonnen,
heeft Jezus eerst zijn leerlingen schoongewassen,
door hun voeten te wassen.
Daarna heeft Hij in vol bewustzijn de doortocht van lijden en sterven aanvaard.
In en door zijn lijden en met alle twijfels die Hij ook heeft gehad, had hij het beseft dat
niet Zijn wil, maar de Wil van God, zijn Vader leidend is.
In zijn verrijzenis is de boodschap geopenbaard, dat er leven naar de dood is
en dat wij erop mogen vertrouwen dat de Heilige Geest ons altijd nabij is.
Dat in de nacht de zegen van Zijn naam niet zal verdwijnen.

Ook vandaag weer nodigt Christus ons uit
om te eten van Zijn lichaam in de vorm van brood
en te drinken van Zijn bloed in de vorm van wijn.

Dus sta op, en weet je hoe dan ook welkom, want iedereen is hier welkom om deel te
nemen aan deze her-innening.

Stap na voren en plaats jezelf daarmee
in het aanschijn van het Licht van Jezus.
En ontvang dan deze gaven, opdat je verzadigd, bevrijd, bekleed,
genezen, verkwikt en vertroost jouw levenspad verder kunt vervolgen.

Kom dan... want alles staat gereed...

Breken en delen van brood en wijn

Intermezzo door Stephanus Harsono

Lied: Volk dat in fuisternis gaat

Huib Oosterhuis/ Antoine Oomen

Koor: Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,
over hen op gaat het licht. (2 x)

Zij zullen lachen en juichen,
lachen en juichen,
als op de dag van de oogst.

Allen: Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,
over hen op gaat het licht.

Voorbede

Lieve God, laat het waar zijn.
Laat het waar zijn!
Dat er voor ons,
die zichtbaar en onzichtbaar in duisternis zijn
en in de schaduw van de dood,
groot licht mag zijn.
Laat van U horen in en vanuit onszelf
en in en door de mensen die wij ontmoeten.
Roep ons, moedig ons aan,
zodat wij in deze adventtijd
op durven gaan naar Kerstmis
en in de aanloop daar naar toe,
ons meer en meer kunnen openen en overgeven.
Zodat wij,
als het moment daar is
dat wij het Licht van Uw Zoon Jezus Christus mogen aanschouwen,
wij niet te veel vrezen voor dat oogverblindende Licht.
Dit alles in het met ons hoofd niet te begrijpen besef van dat grotere, wat we God of
onze Vader of onze Moeder noemen.
En daarom binnen wij tot de Onnoembare:

Onze vader

Onze Vader,
alom aanwezig in het universum.
Uw naam zij geprezen.
Moge het Goddelijk bewustzijn in ons allen neerdalen.
Zodat uw wil en de onze gelijk zijn.
Moge inzicht ervoor zorgen, dat we leren delen.
Want er is voldoende voor iedereen.
Moge iedere stap er een van vergeving zijn.
Moge het ego plaats maken voor dat Goddelijke bewustzijn.
Zodat er eindelijk vrede zal komen.
Vrede in ons hele wezen.
Dat vragen wij U in de naam van Jezus Christus.
Amen.

Mededelingen

Afsluiting en dankzegging

Slotlied: Delf mijn gezicht op

Huub Oosterhuis/ Bernard Huijbers

- K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
K: Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
A: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.
K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden,
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Zegenbede

Moge de weg je tegemoet komen.
Moge de wind altijd in je rug zijn.
Moge de zon warm op je gezicht schijnen,
de regen zacht op je velden vallen.
En tot we elkaar weerzien,
tot we elkaar weerzien,
moge God je vasthouden
in de palm van Zijn hand.

Moge de zon je dagen verwarmen,
de sterren je nachten verlichten.
Moge de bloemen bloeien langs je pad.
Moge je huis alle stormen doorstaan.
En tot we elkaar weerzien,
tot we elkaar weerzien,
moge God je vasthouden
in de palm van Haar hand.